

OLGA VE ORMANIN ÇIĞLIĞI

LAURE MONLOUBOU

CARPE
DIEM

Olga ve Ormanın ığlığı

Yazar ve çizer: Laure Monloubou

Çevirmen: Arzu Gedikli

Yayın Yönetmeni: Sibel Talay

Kapak Tasarımı: Esra Burak

Mizanpaj: Nur Kayaalp

Carpe Diem Kitap

Yayın No: 298

Genç Kurgu / Fantastik

1. Baskı, İstanbul, Kasım 2022

Yayıncılık Sertifika No: 45585

ISBN: 978-605-144-281-5

Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.

CaĖaloĖlu, Alemdar Mahallesi,

Alayköşkü Caddesi, No:5 Fatih / İstanbul

0212 511 24 24

kitap@carpediemkitap.com

carpediemkitap.com

instagram/carpediemkitap

Baskı ve Cilt:

Sistem Matbaacılık

Davutpaşa, Yılanlı Ayazma Sokak, No:8

Topkapı / İstanbul 0212 482 11 01

Matbaa Sertifika No: 16086

© Olga, et le cri de la forêt (Laure Monloubou) orijinal adıyla Fransızca olarak Editions Amaterra tarafından yayınlanmış olan bu kitabın tüm Türkçe yayın hakları, Akan Ajans aracılığı ile anlaşmalı olarak Carpe Diem Kitap, Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

CARPE
DIEM

Arzu Gedikli

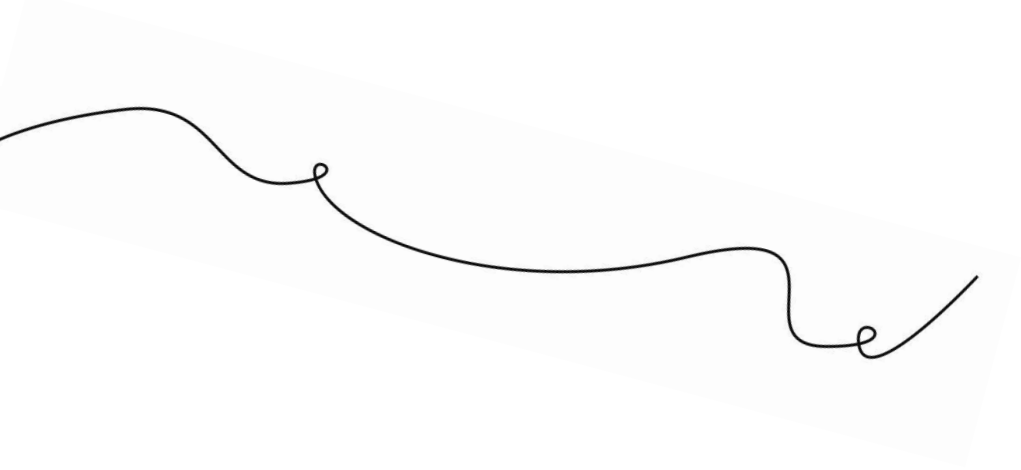
Paris Sorbonne Üniversitesi'nde dış ticaret eğitimi aldı ve master yaparak mezun oldu. Halen Fransa'da bu alanda çalışmaya devam ediyor. Aynı zamanda farklı diller ve kültürlerle yakından ilgili olan mütercim, Paris'te, Les amis d'Anatolie (Anadolu Dostları) adında bir dernek kurdu. Dernek bünyesinde, Türk ve Fransız kültürünü birbirine tanıtmak için karşılaştırmalı edebiyat söyleşileri, masal atölyeleri ve mutfak kültürü üzerine faaliyetler düzenlemeye devam ediyor. Çocuk hikâyeleri çevirmeyi özellikle önemsiyor. Bunu, geleceği güzel değerler üzerine inşa edebilmeleri için çocuklara kültürel bir miras bırakmak olarak görüyor.

Laure Monloubou

Paris'te doğdu ama güzel Jura Dağları'nda büyüdü. Burada çizim ve kayak yapma zevkini keşfetti.

Emile Cohl Görsel Sanatlar Akademisi'nden mezun oldu.

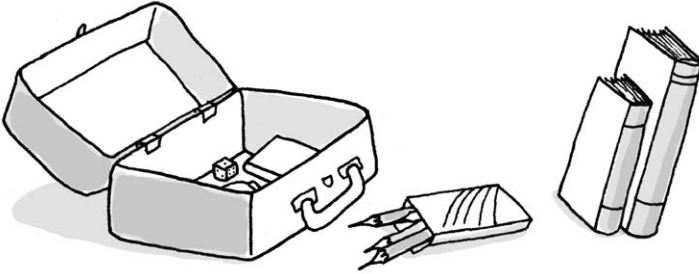
Halen Lyon'da bir kitapçı dükkânı işletiyor. Aynı zamanda, çocuklar ve gençler için, içlerinde her zaman şefkat ve mizahın beraber bulunduğu özgün kitaplar yazıp çiziyor.

Yeni Bir Macera

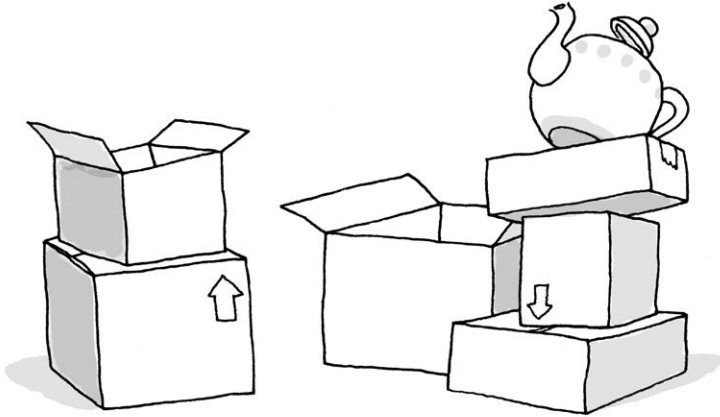
Olga, dokuz yaşındaydı ve bu yaşına kadar altı kez ev değiştirmişti. Dokuz yıllık bir ömürde, altı kez çikolatalı pasta yemek çok azdır, dişlerini altı kez fırçalamak korkunç az! Fakat altı kere ev değiştirmek Olga için epeyce çoktu.

Bu sık taşınmalar onu, olabildiğince az eşya ile yetinmeye zorluyordu. Olga'nın tüm eşyası küçük bir valize sığacak kadardı.

Böylelikle, babası Bernard, bir sabah kalkıp kahvaltının tam ortasında, “Prenseslerim! Yeni bir maceraya çıkıyoruz!” diyerek taşınacaklarını ilan ettiğinde, Olga, defterlerini, kalem kutusunu, kitaplarını, boya kalemlerini, mavi tavşanını, oyun kartlarını ve bebeği Miret’i valizine yerleştirip çabucak hazır olabiliyordu.

Böyle bir durumda, Olga’nın annesi Fedora, çayından kalan son birkaç yudumu içip çay bardağını, portakal desenli demliğin olduğu kutuya yerleştirir, buzdolabındaki yiyecekleri soğutucuya boşaltır, kıyafetleri kutulara koyar, portatif sandalyeleri katlar, topuzunu bozup yeniden yapar ve kocası, bu eşyaları araca yüklerken ona bir öpücük gönderirdi.

Bernard ise hemen salondaki kitaplığı söker, kanepeyi arabanın üzerine bağlar, minderleri bagaja yığar, en üstüne de Mösyö'nün kum kabını yerleştirirdi.

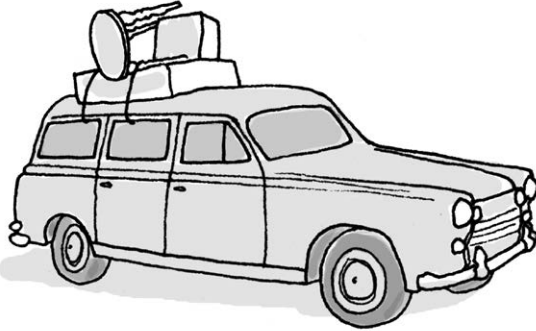
Ve bu şekilde, bir iki saat içinde kendilerini, büyük teyzelerinden miras kalan 57 model steysin arabanın koltuklarına kurulmuş halde, eski hayatlarını arkada bırakıp yeni ufuklara yol almak üzere bulurlardı.

İşte, bu kadar! Yolcudur Abbas, bağlasan durmaz. Hadi, bakalım başlasın macera!

Line Bir Macera

İşte, böyle bir sabah, Olga tereyağlı reçelli ekmeğini yeni bitirmiş, Fedora'nın çayı da henüz demlenmişti ki kahvesini çoktan içmiş olan Bernard "Evet, macera zamanı!" diye seslendi.

Babasının kutuları da çıkarmış olduğunu gören Olga, taşınacaklarını hemen anladı. Ardından eski steysin hızla dolduruldu. Kısa süre sonra patlamaya hazır bir bomba gibi olmuştu.

Mösyö'nün bıyıkları ise darmadağınktı. Ses çıkarmıyordu ama bütün bunların onu biraz çileden çıkardığı ortadaydı.

Olga, küçük bavalunu çabucak doldurdu. Odası, daha doğrusu artık eski odası,

neredeyse bomboştu. Sadece karyola direkleri ve beyaz bir dolap kalmıştı.

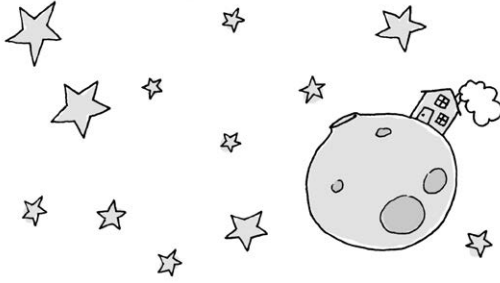
Evet, yedinci kez taşınmak üzere birkaç saat içinde ailecek arabalarına kurulmuşlardı bile.

Her zamanki gibi Olga biraz heyecanlıydı, nereye gideceklerini merak ediyordu.

Daha önce, bir İngiliz evinin rahatlığını, Paris tarzı küçük bir pansiyonun salaşlığını, yüzme havuzlu büyük bir evin konforunu, Landes bölgesindeki bungalow tarzı bir kulübenin sadeliğini, şato olarak inşa edilmiş büyük bir evin ihtişamını ve son olarak oldukça eski bir binanın on ikinci katındaki üç oda, bir mutfak kullanışlı bir dairenin pratikliğini tecrübe etmişlerdi. Acaba bu sefer nereye yerleşeceklerdi?

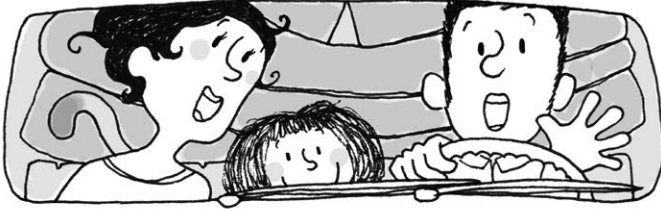
Aslında bu Olga için o kadar da önemli değildi. Onun asıl sevdiği şey, arabada anne ve babasıyla birlikte oturup camdan manzarayı ve yoldan geçen insanları seyretmektir.

Akşamın çöküşünü izlemeyi ve camın arkasından yıldızları gözlemlemeyi de sevdi.

Parıldayan yıldızlara bakarken, arabalarının birazdan havalanacağını ve babasının ayın üzerinde güzel bir ev bulacağını hayal ederdi. Ve böylece yanağı, genellikle babasına bir şeyler anlatmakta olan annesinin koluna yaslanmış bir şekilde uyu-yakalırdı.

İnce Bir Macera

“İşte geldik!” dedi Bernard.

Olga uyanmakta zorlanıyordu. İnce bir güneş ışığı, göz kapağını nazikçe gıdıklayarak gözlerini açmasına yardımcı oldu.

“Bu ev olağanüstü! Fotoğraflardakinden çok daha iyi!” diye bağırdı Bernard. İtiraf etmek gerekir ki ‘hayret etme ve büyülenme’ konusunda yaşına göre oldukça yüksek bir performansa sahipti.

“Bernard, inanılmaz bir ev bu!” dedi Fedora da. Evet, o da güzel şeylere karşı en az kocası kadar tutkuluydu.

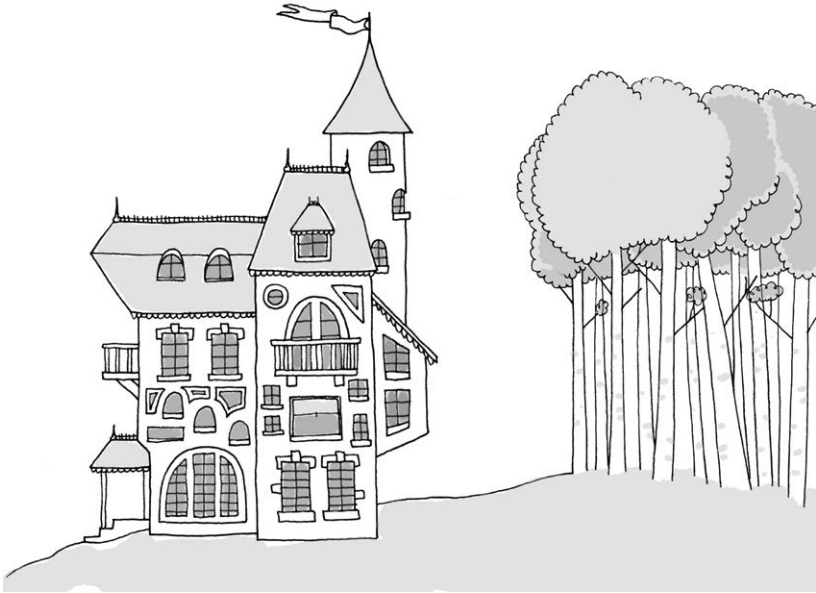
“Ah Fedora, hoşuna gideceğini biliyordum!” diye karşılık verip Olga’ya döndü Bernard.

Olga arabadan inmişti ve pür dikkat eve bakıyordu. Bazı resimli fantastik hikâye kitapları dışında, daha önce böylesini hiç görmemişti.

Taşındıkları evler arasında bu, en şaşırtıcı ve en benzersiz olanıydı. Geçen zamana fazla direnemiş, yağın yağmurların ve değişen mevsimlerin etkisiyle yıkık dökük hale gelmiş kocaman bir evdi burası. Bir sürü de penceresi vardı!

Büyük pencereler, küçük pencereler, yuvarlak pencereler, uzun pencereler, basık pencereler, oval pencereler, kavisli pencereler, üçgen pencereler... Bazıları açık ve bazıları kapaklı pencereler!

Ev üç katlıydı. İkinci katta cumbalı bir balkonu ve bir de kule şeklinde bölmesi vardı. Kulesi olan bir evde yaşamayı kim istemezdi ki?

Kulenin sivri çatısı kiremit kaplıydı. En tepesinde de Olga'nın aşağıdan bakınca ayırt edemediği bazı desenlerin çizilmiş olduğu bir bayrak vardı.

Bernard, üzerinde onlarca anahtar takılı olan anahtarlığı elinde sallayarak "Hadi, gidelim prenseslerim!" diye seslendi.